

Denne Betragtning førte Flertallet til Forslaget om indirekte Valg gennem Udvalg og til igen at lade disse Udvalg vælges efter Forholdstalsvalgmaaden, hvorved man haabede at opnaa (Bet. S. 40), at den kirkeligsindede Del af Menigheden fik en sikker Adgang til at medvirke, og det under en Form, som gav Udsigt til, at dens Indflydelse, netop paa Grund af dens større aandelige Liv og Varme for Sagen, vilde blive større, end dens Antal i og for sig vilde medføre. Som det vil fremgaa af det foran under Bemærkningerne om Reglerne for Menighedsraadene Dannelses fremsatte, er det lignende Betragtninger, som have ført Ministeriet til at foreslaa Forholdstalsvalgmaaden bragt til Anvendelse ved Valgene til Menighedsraadene. Her, hvor Spørgsmaalet drejer sig om Menighedsraadene Adgang til at medvirke ved Præstevalget, har man imidlertid ikke ment at burde blive staaende herved og at lægge Afgørelsen af, hvilke af Ansøgerne der af Menighedsraadet skal indstilles til Ministeriet, helt i Menighedsraadets Flertals Haand, idet man herved kun vilde opnaa at faa samtlige tre Ansøgere, som det tænkes overladt til Menighedsraadet at indstille, indstillede af det samme Flertal, saaledes at man i Indstillingen ikke fik noget Indtryk af de forskellige Retninger, der røre sig inden for Menigheden. For at opnaa dette har man ment at burde foreslaa en Valgmaade, der, om end den — særlig af praktiske Grunde — ikke bliver en ren Forholdstalsvalgmaade, dog lige saa fuldt som en saadan vil give Mindretallene Lejlighed til at gøre deres Stemmer gældende og tillige — i større Omfang end den egentlige Forholdstalsvalgmaade — vil indeholde en Opfordring til de forskellige Retninger inden for Menigheden til saa vidt muligt at forene sig om en fælles Indstilling. Man har netop ved denne Valgmaade i Forbindelse med det Forhold, at Menighedsraadene faa Adgang til at udtale sig om samtlige kvalificerede Ansøgere, ment at faa det rette Forhold bragt til Veje imellem den Indflydelse, der bør tillægges Menighederne, og den inden for en vis Grænse afgørende Stemme, der bør tillægges de gejstlige Myndigheder og Regeringen, idet Initiativet til, hvem der skal indstilles, er henlagt til Menighedsraadene, medens Tyngdepunktet ved Embedets Besættelse (Komm. Bet. S. 42) afgørende lægges i de gejstlige Myndigheders og Regeringens Haand. Navnlige de gejstlige Myndigheder (Provsten og Biskoppen)

ville mange Gange i Tilfælde, hvor Brydningerne ere stærkest inden for Menigheden, og hvor dette derfor har ført til, at hver Retning har indstillet sin Kandidat, faa Lejlighed til at lægge deres Stemme afgørende i Vægtsskaalen ved deres Erklæringer over Menighedens Indstillinger, saaledes at det vil være muligt for dem blandt de af Menighedsraadet indstillede at udpege den, der under de givne Forhold maa anses for mest egnet til at forlige de stridende Parter, eller hvis Beskikkelse i alt Fald vil vække den mindste Modstand eller være den mest heldbringende for de særlige *kirkelige* Forhold paa Stedet.

Efter disse almindelige Bemærkninger om Hovedprincipperne for den Ret, der ved Lovforslagets § 20 er foreslaaet tillagt et Pastorats Menighedsraad til, naar et Embede som Sognepræst, residerende Kapellan eller Kapellan pro loco i Folkekirken bliver ledigt, at medvirke ved Kaldelsen af den ny Præst, skal man gaa over til at omtale de herom foreslaaede, nærmere Regler.

Den i § 21, 1ste Stykke, foreslaaede Inddeling af samtlige fornævnte Præsteembeder i visse Klasser efter deres Indtægter, Omfang og Betydning tilsigter at fyldestgøre det almindelige Retfærdighedskrav, som de, der ofre sig til den gejstlige Embedsvirksomhed, kunne gøre gældende, idet de lige saa fuldt som andre Embedsmænd kunne gøre Fordring paa, at der ved de dem vedrørende Embedsbesættelser tages Hensyn til deres Alder og Anciennitet saavel som til deres Eksamenskarakter og andre Vidnesbyrd for videnskabelig Dygtighed, navnlig Erhvervelse af Licentiat- eller Doktorgraden. Disse Hensyn tages ogsaa nu, naar ikke særlige Forhold gøre sig gældende, ved Besættelsen af de gejstlige Embeder, og det her foreslaaede er for saa vidt ikke noget nyt, som der allerede ved en kongelig Resolution af 13de April 1851, jfr. Ministeriets Bekendtgørelse af 28de Maj s. A., med en da stedfunden Ansættelse af samtlige Præsteembeders Indtægter (Reguleringssummer) som Udgangspunkt er givet Regler for, hvilke Kald teologiske Kandidater og personelle Kapellaner med næstbedste eller sidste Karakter have Adgang til at søge. Denne Ansættelse er imidlertid allerede forlængst forældet, som det overhovedet siger sig selv, at der, naar Talen er om Embeder med saa vekslende Indtægter som Præsteembederne, maa være let Adgang til at